

приятели на прогреса и цивилизацията, авторътъ на русчущкитѣ кланета, убиецътъ на Върбанъ Воеводовъ, палачътъ на българитѣ, прѣпоръчва вегетариянство на българския народъ, сирѣчь духовна постъ, умствена нищета. На тази културна глупостъ пригласиха цѣла папачъ туркофили-българи. Нѣкои прѣдвидливи учени отъ западъ прѣдсказваха лоша участь за българитѣ отъ усвояване политиката на „чирвиша“. Ф. Брадашка, напр., професоръ въ Загребъ, доказваше на „славянитѣ“, и най-много къмъ българитѣ бѣха отправени неговитѣ трѣзви думи, че политиката на турцитѣ е политика на подълъ приятель; че „турчинътъ не мрази и на половина гърка тѣй, както мрази славянина“; че нарочно да се обезсилятъ християнитѣ, турцитѣ авансиратъ привилегии на Патриаршията, и че новата политика съ „народни събрания“ и съ „чирвиши“, каквато бѣха турили въ ходъ прѣдпотопнитѣ младотурци, е новъ капанъ за славянитѣ, за българитѣ. Не! провикна се редакцията на сп. „Читалище“: турчинътъ (чети правителството, р.) никога не е мразилъ славянинътъ повече отъ гърка; даже не е истина, че турчинътъ (чети владѣющата класа отъ турското племе, р.) е далъ на гърцитѣ духовната власть съ таквозъ намѣрение. Въ положение сме да докажемъ, продължаваше авторътъ на тая глупостъ, въ положение сме да опровѣргнемъ кривитѣ свѣдѣния на Брадашка, както и прѣдупрѣжденията, които нѣкои отъ европейцитѣ учени иматъ за турцитѣ.¹⁾

И днесъ, когато прѣлистяме старитѣ журнали, въ които е документирано нашето близко минало, сърдцето ни се свива отъ болка, като гледаме не само съ какво невѣжество сж се отнасяли нѣкои публицисти къмъ въпросътъ за сливането на двѣ непримирими

¹⁾ Вж. сп. Читалище, 1871. кн. 18. до 21. „Народитѣ въ Турско“ (недовършена). Статията е отъ П. Р. Славейковъ.